

KRISTAUS KARALIAUS

LAIKAS

No. 50. Met. XV

Grudžio-Dec. 14, 1935

TĒVŪ MARIJONŪ RĒMĒJŪ SAVAITRAŠTIS

III. ADVENTŲ SEKMADIENIS.

EVANGELIJA

Jono 1, 19-28.

NUO metu žydai siuntė iš Jeruzalės kunigų ir levitų pas Joną jo paklaustų: Kas tu esi? Jis prisipažino ir nesigynė; jis prisipažino: Aš neesu Kristus. Jie vėl jį klausė: Tai kas gi tu? ar tu Elijas? Jis tarė: Neesu. Ar tu esi pranašas? Jis atsakė: Ne. Tuomet jie jam tarė: Kas tu esi, kad mes galėtumėm duoti atsakymą tiems, kurie yra mus siuntę? ką pats apie save sakai? Jis atsakė: Aš šaukiančio tyruose balsas: Taisykite Viešpaties kelią, kaip yra pasakęs pranašas Izaijas. Atsiųstieji gi buvo iš parisiejų. Jie dar jį klausė ir jam sakė: Tai kam tu krikštiji, jei tu ne Kristus, nei Elijas, nei pranašas? Jonas atsakė jiems tardo-

mas: Aš krikštiju vandenimi; bet tarp jūsų stovi tas, kurio jūs nepažįstate. Jis yra tasai, kurs po manęs ateis, kurs pirm manęs buvo; jam aš neesu vertas atrišti jo kurpių dirželio. Tai atsitiko Betanijoje anapus Jordano, kame Jonas krikštijo.

LEKCIJA

Pilyp. 4, 4-7.

ROLIAI: Džiaugkitės Viešpatyje visuomet; vėl sakau, džiaugkitės! Jūsų kuklumas tebūna žinomas visiems žmonėms; Viešpats yra arti. Nebūkite nieku bailiai susirūpinę, bet visuose dalykuose jūsų prašymai tesidaro žinomi Dievui malda ir maldavimu su dėkojimu; ir visoki išmanymą perviršijanti Dievo ramybė tesergi jūsų širdis ir jūsų mintis Kristuje Jėzuje.

Kun. V. Kulikauskas, M.I.C.

BŪKITE GAILESTINGI

MEILĖ yra Dangaus dovana. Ji yra kas tai dieviško. Ji tik ir suteikia su dieviškumu. Į žmogų dieviškumo ateina su pašvenčiamąja malone. Su ja kartu ateina ir dieviškoji meilės dorybė. Kol žmoguje yra pašvenčiamoji malonė, tol jame yra ir dieviškoji meilė. Kol žmogus turi pašvenčiamąją malonę, tol jis turi teisę ir į dangiškąją laimę. Pašvenčiamoji malonė daro žmogų pasisavinti Dievo vaikeliu. Kaip vaikelis jis naudojasi ir naudosis savo dangiškojo Tėvo turtais. Meilės dorybė yra didžioji, garbingoji priemonė Dievo turtais naudotis. Ji todėl pasiliks su teisia dušia ir danguje, kuriame jau neturi vietos ir neveikia nei tikėjimas nei viltis.

Taigi reikia labai susirūpinti ta taip kilnia, taip brangia, taip galinga dorybe. Ją visiškai sunaikina mirtinoji nuodėmė. Ši ją augina, ją stiprina, jai duoda vis labiau išgalėti įvairiausi meilės darbai. Šie darbai gali būti kreipiami į Dievą ir į artimą.

Tuos ir tuos geras katalikas daro. Geriausiai myli Dievą tas, kuris pildo Jo valią. Išganytojas pasakė, kad "kas myli mane (Jėzų), tas užlaiko mano mokslą." Kas iš tikrųjų myli Dievą, tas tą meilę parodo darbais. Darbai duoda liudijimą jam, jo sąžinei, kad jis myli Dievą. Tie darbai skelbia Dievą kitiems ir duoda gražų pavzdį, kaip reikia Dievas mylėti.

* * *

Artimą reikia mylėti dėl Dievo. Šią meilę rodo taip pat darbai. Ką gelbės artimui, jei jam išpažinsi, kad jį myli, o jo varge jam darbu meilės neparodysi. Meilė tik žodžiais, be darbų, išrodys pasityčiojimu.

Artimo meilė labai gražiai parodoma gailestingumo darbais.

Kiekvienas katalikas privalo žinoti "septynius gailestinguosius darbus kūnui" ir "septynius gailestinguosius darbus dušiai." Iš jų Išganytojas teis "Didžiojo Teis mo" dienoje. Vargas tuomet tam, kuris pasijus tų darbų neturįs. Jis išgirs baisius

žodžius: "Eik prakeiktasis į amžiną ugnį."

Kurie turės gailestingų darbų, tiems skambės linksmybės žodžiai: "Ateikite, mano Tėvo palaimintieji, atsimekite garbės vainikus."

Mes matome, kaip šviesūs vainikai apsilenkę apie šventųjų galvas paveiksluose. Toki vainikai laukia apvainikuoti gailestingųjų žmonių galvas.

* * *

Gailestingumo darbai yra Dievo laiminami. Jis už juos teikia daug įvairiausių dovanų ir malonių čia ant žemės. Kartais menkučiai gailestingi meilės darbai duoda didžiausių, gražiausių vaisių.

Visa Katalikų Bažnyčios istorija tai liudija. Pačiam tikėjimui platintis gelbėjo ir gelbsti meilės darbai.

Šiandien misijose šalia misionierių, Dievo Žodžio skelbėjų, veikia vienuoliai broliukai ir vienuolės seselės su vaistais. Jie, gydymą nelaimingųjų ligonių kūnus, dažniausia išgydo ir sielas. Gailestingumo darbai neša taip gausią Dievo palaimą, kad jie pagauna visų širdis, kartais net labai kietas.

Gailestingiems darbams neužbrėški siaurųjų ribų. Reikia duoti meilei veikti koptačiausiai. Nereikia manyti, kad, taip darant, išsibarstys visur tie darbai ir nebūs jų nei matyti. Dievas visur mato, visur veikia ir skirsto pagal savo Apvaizdos planus.

Gailestingiems darbams daryti nereikia tat apsirubežiuoti vienais katalikais, arba dar siauriau. Jie gali turėti pirmesnę vietą mūsų širdyse, bet neprivalo išstumti galimumo daryti gailestingų darbų kito tikėjimo žmonėms, nekartą net paklydėliams, net savo, nekuriuo žvilgsniu, priešams.

Laikraštyje "Truth" radau paduotą gražų atsitikimą.

Viename Pietinių Amer. Valstybių mieste, mirus nekūriai protestantei moteriai, atidarė jos testamentą ir tarp kitų dalykų išskaitė štai ką: "Daug metų atgal, kuomet aš sunkiai sirgau ir buvau tiek neturtinga, kad neturėjau kuo apmokėti lovos bendrame kambaryje (public ward) Šv. Tomo Ligoninėje, Nashville, Tenn., tai Seserys vienuolės, kurios veda tą ligoninę, davė man

kambarį ir tokią priežiūrą, kokią tik turtingi gali turėti. Reikšdama savo dėkingumą ir nuoširdžią nuostabą dėl katalikų gailestingumo protestantams, aš skiriu du šimtu doleriu Šv. Tomo Ligoninei, Nashville, su ta sąlyga, kad tie pinigai būtų panaudoti katalikui ligoniui, kuris dėl neturto būtų priverstas imti lovą viešame bendrame kambaryje."

Tai aišku, kaip gailestingumas išlygina kelius susieiti širdims net labai svetimoms ir deda tvirtus pamatus taikai, vienybei ir susipratimui tarp savęs.

Balys Serevičius

Kapu Beržai

Dažnai ant kapinių užplaukia
Juodi vakarai ir migloti,
Dažnai čia, draugų nesulaukęs,
Ir aš išeinu paklajoti.

Pražįsta visiems laimė sodžiuoj,
Pakluonėse ją apdainuoja,
O man kažkas širdį paguodžia,
Kai beržas ant kapo svyruoja.

Lekioja lapeliai iš lėto,
Pagelsta klevai pakrapėje,
O ko ten žali siluetai
Taip gaudžia į būrį suėję?

Jau nulėkė gervės per dangų
Jau aria bernai dobilienas,
Keliauja, keliauja palengva
Ruduo pagiriais taip kasdieną.

Ir noris dėl rudenio verkti,
Kai pro kapines praeinu,
Palinksta beržai, tartum svirtys,
Kai plaukia naktys, kai tamsu...

“Kristus Vis Gyvena”

(Kun. Karaliaus Premijuotas Vertimas.)

Vertė Jonas A. Praleikā

I

Atgimęs Betliejus.

Žmogaus istorijoje retai buvo pasakyti aiškesni žodžiai kaip: “Štai mano kūnas; štai mano kraujas.”

Duonos dalelė ir taurė, kurią Kristus paėmė ir padalino savo apaštalams, paviršutiniai atrodė kaip paprasta duona ir vynas, kuri buvo paėmęs nuo vakarienės stalo. Jo ištartieji žodžiai buvo neklaidingi ir visiems ten esantiems suprantami. Duonos dalelė kurią Jis dabar apaštalams davė ir taurė kurią jiems siūlė, buvo Jo koaiškiausiais žodžiais pasakyta, kad tai buvo Jo Kūnas ir Kraujas.

Trys ketvirtadaly s krikščionių tetiki

Kadangi tie žodžiai buvo taip teisingi, krikščionys ilgais šimtmečiais pasitikėjo jais ir tikinčiai lenkė savo galvas tai tiesai. Kai artistai katakumbose norėdavo pareikšti Šv. Sakramentą paveiksluose, jie vartojo tą patį ženklą, kuri vartojo pareikšti patį Kristų; ir ant stalo prie sėdinčių krikščionių pastatydavo lėkštę arba pateną, ant kuriuos padėta buvo konsekruota duona arba žuvis. Žuvis ženklino Kristų. Kai senovės krikščionys priėmė Švč. Sakramentą, jie žinojo, kad jie priima patį Kristų, o raidės dažniausiai vartojamos titule (Jėzus Kristus Dievo Sūnus, Išganytojas) si-liabavo, krašteiliuje, Graikų žodį “Žuvis.”

Šiandien, neturėtumėme užmiršti, kad daugiau negu viso pasaulio krikščionių ketvirtą dalis nepripažįsta Kristaus žodžių tikros reikšmės. Protestantizmas, nuo pusiau šešioliktojo amžiaus, sudarant apie krikščioniško pasaulio ketvirtą dalį, priešinasi senajam Bažnyčios padavimui. Net daugelyje protestantų tarpe atsiverčia ir priima šį nuostabų faktą pareikštą mūsų Išganytojo žodžiuose.

Jo Gyvenimas Pakartotas.

Kristaus žodžių priėmimo prirodymai yra taip pertikrinanti, jog jie patraukė didžiumą šių laikų krikščionių taip, kaip įtikino visų laikų Bažnyčios tikinčius. Kurie jau sykį padarė tikėjimo aktą, rišasi naujas stebėtinai ypatingas ir galingas argumentas, kuris stiprina tą jų tikėjimą.

Jie randa, savo nustebimui, kad Kristus, iš tiesų, ne tik yra Švč. Sakramente, bet, kad Jis diena iš dienos nepaprastu būdu pakartoja tą gyvenimą, kuri Jis gyvenimo matomu žmogišku kūnu. Kristus Švč. Sakramente yra ištikrųjų tas pats Kristus, kuris vaikščiojo šiame pasaulyje. Mes galime matyti Kristaus gyvenimą šiame pasaulyje Švč. Sakramento kasdieninėje istorijoje.

Nepamirškite Manęs.

Tikintysis pažindamas šį faktą pamato begalinę gerybę mūsų Išganytojo asmenyje. Kristus nerizikavo, kad žmonės galėtų Jį pamiršti arba nesuprasti. Jis nenorėjo, kad Jo kunigai užmirštų kas Jis buvo, koks Jis buvo ir, kaip Jis jautėsi apie tuos dėl kurių gyveno ir mirė. Su tuo pačiu neperstojančiu patraukimu, kuriuo tuose Jo gyvenimo dienose traukė žmones prie savęs, Jis troško pasitraukti visas tautas visų amžių. Jo Švč. Sakramento esme Jis pridavė naują reikšmę Jo prižadėjimui “Aš esu su Jumis iki pasaulio pabaigos.”

Prie altoriaus stovint, tikintysis mato senovės Kristaus gyvenimą, taip pilnai ir teisingai, kad jei būtų prarastos šv. Evangelijos, būtų galima atstatyti Kristaus gyvenimo istoriją iš Švč. Sakramento kasdienės istorijos.

Kasdien Kristus nužengia iš dangaus, taip kaip Jis atėjo į Betliejų ir Nazaretą; Jis tabernakule pergyvena Jo slaptą gyvenimą; Jis žengia tuo pačiu meilės ir pataravimo keliu kaip žengė savo viešame gy-

venime. Apie Švč. Eucharistiją banguoja kartūs niekinimai ir uolūs maldavimai visos žmonijos; dabar taip kaip ir Kristaus laikais, konspiracijos yra keliamos išmesti Jį iš pasaulio; vyrai ir moterys nuolatos žiūri į Jo Švč. Sakramento paskelbtas tiesas tokiu pat būdu kaip atsižiūrėjo į Jo skelbimus apie savo Dievystę — su abejojančiomis akimis. Konsekracijos metu, visa Kalvarijos auka tampa atnaujinta.

Betliejus ir Gimimai.

Ankstus rytas, mažoje, neturtingoje kaimo bažnytėlėje. Šventa tyla nužengė ant saujelės išskirstytų besimeldžiančiųjų, pergalėjo šaltį kad šv. Mišias išklausus. Kunigas, jo rankos nušalusios nuo šalto žiemos oro, stovi laukdamas prie altoriaus. Jo kvapas nuo šalto oro garoja beskaitant maldas prieš konsekraciją. Šventos baimės pilnas, jis nusilenkia ant Ostijos ir taria žodžius, kuriuos Kristus jį užpareigavo sakyti: "Taip darykite mano atminimui."

Meldžiančiųjų saujelė, neturtinga kaimo bažnytėlė, o visgi stebūklas vykdomi ir, kada kunigas pakelia konsekruatą Ostiją virš savo galvos, Kristus laimina savo žmones.

Kiek Betliejaus atvaizduota šioje scenoje! Nužemintos aplinkybės, kelėta garbintojų, ankstausias ryto tyla, laukimo momentas ir, štai, nužengia Dievo Sūnus iš amžinos garbės, šį kartą pasislėpęs ne mažo kūdikio kūnu, bet dar menkesniame pavidale — baltoje Ostijoje.

Nežiūrint kaip menkas ir neturtingas yra altorius, gal būti kariuomenės vežimo galas karo lauke, arba kelmas Afrikos dykumose, Kristus ateina su tuo pat džiaugsmu, kuriuo Jis atėjo Betliejaus tvarte. Kad ir būtų altorius iš brangiausio marmuro, puikiai išdirbtas architektūros brangenybėmis papuoštas, sulyginant su dangaus grožybėmis iš kur Jis žengė, jis yra toks menkas kaip ir tvartų prakartėlės. Nors tūkstančiai žmonių skelbia Jo nužengimą sidabrinėmis Vatikano triūnbomis, jie vis pasilieka kaip saujelė piemenų miegančiame Betliejuje, sulyginant su milijonais tuos, kurie nekreipia atydos į Kristaus kasdieninį užgimimą Šv. Eucharistijoje.

Tas Pats Kristus.

Tas pats Kristus, vienok, kurs būdamas kūdikiu maloniai ištiesė savo rankes Marijai, Juozapui, piemenėliams ir trims karaliams, meilingai šypsojasi iš Ostijos ant tų meldžiančiųjų, kurie Jį sveikina šiose ankstyvose šv. Mišiose. Jo atėjimu jų širdys tapo giliai sujaudintos.

Nėr ko stebėtis kad Šv. Bažnyčia, pradžioje Mišių atmindama Betliejų, gieda tą angelų giesmę. "Garbė Dievui aukštybėse, o žmonėms geros valios tebūna ramybė."

Kristus pradėjo Savo Eucharistinę dieną tokiu pat būdu kaip pradėjo Jo aną gyvenimą, nusižeminime, troškime, meilėje visiems žmonėms.

II

Eucharistinis Nazaretas.

Žmonių Komunija jau baigiasi ir kunigas Tabernakule užrakina likusias Ostijas. Trumpos maldos perskaitytos, tarnautojas gesina žvakes, garbintojai baigia savo padėkonę ir apleidžia Bažnyčią, ir Kristus Švč. Sakramente vienas pasilieka už Tabernakulio durų. Slaptasis Šv. Eucharistijos gyvenimas prasidėjo.

Du aiškūs laikotarpiai žiba evangelijos pasakojimose apie Kristaus gyvenimą — Jo kūdikystės gyvenimas ir Jo viešaus gyvenimo laikotarpis. Tarp tų dviejų tęsiasi vienspalviai metai, kuriuos Jis praleido tamsiajame, slaptingajame Egipte, vėliau nuošialiaime Nazareto miestelyje. Tuo pačiu būdu, nuo rytmečio Šv. Mišių aukos lig vakarinio palaiminimo tęsėsi Kristaus paslėptas gyvenimas Švč. Sakramente, tykios, ramios valandos Tabernakulio tamsoje.

Joks laikotarpis Kristaus gyvenimo nėra toks išpūdingas ir nesuprantomas, kaip tas Jo paslėptas gyvenimas. Pasaulio Išgelbėtojas paslėptas, taip sakant, nežinomajame pasaulio kampelyje, toli nuo visų civilizacijos centrų! Pasaulio šviesa uždengta po pintine!

Dailidės Sūnus.

Tiesa, joks karavanas keliaudamas pro Galilėją, neužsuko ir nestojo, tuo tarpu jų turtingi savininkai atidavė jaunuoliui pagarbą, kurs gyveno priegatvėj. Romėnų legijonai gatvėmis eisenavo neatsižvelgiant

į tą žmogų, kuris vieną dieną pergalės jų karalystę ir pastatys savo vietininką jų cėsoriaus sostinėj. Išmintingi rašto žinovai ir teisūs nuduodą Fariziejai atvyko miestelin, išmintingai ir nenuilstančiai kalbėjo synagoguose ir, laikė susirinkimus su to krašto žinovais; bet nei vienas dievobaimingai nepriėjo prie dailidės namelio ir nesiprašė amžinos išminties pamokymų iš to jaunuolio, kuris po savo patėvio akimis mokinosi valdyti piūklą.

To amžiaus gausingos minios plaukė apie Jo namelį, skubinosi pro jų duris, bet neatkreipė jokio dėmesio į Jį, lyg kad Jo visai nebūta. Jei tų laikų išdidiems žmonėms, tie kurie turtu aukštinosi arba tie kurie išmintimi didžiavosi, būtų buvus pasakyta, kad tame menkame namelyje gyvena Dieviškoji Išmintis, jie būtų nusijuokę ir netikinčiai traukinėję pečius. Kas galėjo tikėti, kad tas kurio žodžiai ir darbai amžinai skambės istorijos rūmuose, galėjo būti užsidaręs mažame namelyje tokiose sunkiose aplinkybėse.

Pečių Traukinėjimo Mandagumas.

Jėzaus paslėptas gyvenimas Švč. Sakramente yra veik taip stebėtinas ir panašus kaip Jo paslėptasis gyvenimas Nazarete.

Šiomis dienomis matome margą pirklybos pasaulį varant savo sunkus vežimus ir tvarkant greičiausius traukinius, visai nekreipiant atydos į pasaulio svarbiausį žmogų, kuris gyvena pat viduryje. Žmonių bangos neatsargiai plaukia sau, siekia net pat Jo bažnyčios duris. Išmintinčiai girdi kalbas, kad yra milijonai vyrų ir moterų, kurie tiki jog Dievo Sūnus, žodis tapęs Kūnu, Amžina Šviesa, gyvena už šių užrakintų Tabernakulio durų; bet, jei ir tiki į kalbas daugiau kaip į kokios bobos plepėjimus, jie tik mandagiai akis pakelia ir pečiais patraukinėja.

Žmogus nevyksta bažnyčiose ieškoti mokslo kaip kad nucidavo į dailidės dirbtuvę jo ieškoti.

Perdaug yra tikėti, kad Dievo Sūnus yra užrakintas tokiaime mažame namelyje, kaip Tabernakuliai, arba bažnyčios sloginančioje atmosferoje.

MALDA

(Pabaiga)

X

Prie "Sveika Marija" maldos pirmos dalies, t. y. prie meilės ir pasveikinimo maldos, Bažnyčia dar prisegė prašymo žodžius: "Šventoji Marija, Dievo Motina, melski už mus nusidėjėlius dabar ir mūsų mirties valandoje." Amen.

Mes sakome: "Marija, Dievo Motina," bet eretikas Nestorius senuose laikuose norėjo Marijai tą garbę atimti. Jis manė ir tikėjo Mariją esant tokia, kaip ir kitos moterys. To Bažnyčia negalėjo pakeisti. Dėlto susirinko vyskupai į Efezą. Ypatingai prieš tą klaidą kovojo šv. Cirilijus. Susirinkimas tęsėsi nuo ankstybo ryto iki vėlios nakties. Su nekantrybe laukė, laukė minia nusprendimo. Pagaliau atsivėrė durys ir išėję vyskupai paskelbė: Marija tikrai yra Dievo Motina. Tada prasidėjo minioje nepaprastas džiaugsmas ir džiaugdamiesi vedė vyskupus per gausiai apšviestas gatves. Mes visi privalome džiaugtis, kuomet tariame "Dievo Motina," nes tai yra gražiausias pagarbos vardas. Kas yra Karaliai ir Kunigaikščiai prieš Dievo Motiną? Kas angelai ir archangelai, cherubinai ir serapinai? Ta Dievo Motinos vertė niekam kitam nepriklauso. Kadangi Marija yra Dievo Sūnaus Motina, tai mes su vaikišku pasitikėjimu privalome melstis ir prašyti Jos: "Melski už mus." Bet yra krikščionių, kurie nenori prie Marijos melstis.

Jėzus išgydė vieną mergaitę, už kurią meldė jos motina. Ir dar toji mergaitė buvo nežydė, bet stabmeldė. Ar gi gali Jėzus savo motinos prašymus atmesti? Jėzus niekados nenuliūdino savo motinos širdies. Jo motinai prašant Kanos vestuvėse net stebuklą padarė. Taip buvo ant žemės, o danguje negi gali kitaip būti. Marija savo užtarymu viską gali. Dievas rodžiai mums teikia savo malones per Marijos rankas. Todel mes kalbėkime širdingai ir su pasitikėjimu: "Dievo Motina, melski už mus."

Vargšė mergaitė atėjo ant blogo kelio ir krito iš nuodėmės nuodėmėn. Ji nebepakėlė tokio nuodėmingo gyvenimo ir naktį

ėjo į vandenį prisigirdyti. Bet dar pirmo atsiklaupė, kad sukalbėti tris "Sveika Marija." Iš karto pradėjo kitaip manyti, sugrįžo namo ir rado ramybę. Po dienos vėl jai sugrįžo pagundos, bet ji nebėjo skandintis, bet tuoj kalbėjo tris "Sveika Marija." Ji meldavosi, kol nurimdavo ir užmigdavo. Vieną rytmetį pabudino ją varpų skambėsysis. Kažką sumanius atsikėlė, sučiupo nuodų taurę ir buvo begeriantis, bet paimta žingeidumo išsiskubino bažnyčion, pažiūrėti, kas taip anksti ten dedasi. Sakykloj buvo misionorius ir sakė pamokslą, kurio žodžiai giliai smėgo jai į širdį. Vargšė nusidėjėlė karčiomis ašaromis pradėjo apverkti savo nuodėmės ir atliko išpažintį. Po to sugrįžo ramybė į jos sielą.

Ši nusidėjėlė savo gyvenimui buvo priėjusi pražūties krantą. Jau buvo bedaranti paskutinį žingsnį, bet tame akymirksny jos siela buvo nukreipta nuo tamsybės. Kas buvo jos išgelbėtojas? Marija. Tris syk sukalbėjo ji "Sveika Marija" prašydama: "Dievo Motina, melski už mus nusidėjėlius" ir Marija išgirdo jos prašymą. Ji matė jos pavojų, todėl priėjo prie Jėzaus prašydama: "pasigailėk, išgelbėk jos sielą." Be Marijos jos siela būtų pražuvus. Marija niekad neapleidžia savo nuodėmingų vaikų, tik mes, Jos vaikai, melskime Jos: "Melski už mus nusidėjėlius."

Kai kas pamanyt: "Aš jau neesu toks didelis nusidėjėlis. Ko-gi privalau iš Jos tikėtis?" Bet ar ištikrųjų neturi tu nuodėmių? Tai gal esi neturtingas? Gal tėvas neturi uždarbio, motina serga? Gal esi nuo dėmės pavojuje? Visuose atsitikimuose privalai Marijos pagalbos melsti.

Vienas dalykas mums visada privalo prieš akis stovėti: tai laiminga mirtis. Kokiam stovy mirsime, tokiam amžinai pasiliksim. Todėl ypatingai reikia melsti Marijos, kad toje valandoje mūsų neapleistų.

Vienas vaikas turėjo teisingą, gerą ir dievotą motiną. Iš pat mažens ji įdiegė į vaiko sielą Marijos meilę. Jis užaugo į vyrą. Bet iš nekalto kūdikio tapo dideliu nusidėjėliu ir vedė nuodėmingą gyvenimą. Tik vieno jis dar nepamiršo: tai kas rytą

ir vakarą kalbėti po vieną "Sveika Marija." Atėjo Velykos ir jis pats sau tarė: privalau dar kartą išpažintį atlikti ir Didžiajame Ketvirtadieny priėjo išpažinties. Velykų rytą atsikėlė ir norėjo prie Komunijos prisirengti, bet staiga mirė. Didelę malonę gavo jis iš Marijos, nes Jos neužmiršo, kad atliko išpažintį ir rengėsi prie Komunijos.

Iš pykčio ar iš įpratimo negalima minėti Jėzaus ir Marijos vardai, nes yra nuodėmė.

Tėmykite: kiekviena "Sveika Marija" mokina mus: būti dievotais ir tyrais, kaip pridera Marijos vaikams.

* * *

Trumpai matėme maldos būdą, reikšmę ir vaisius. Taip-gi patyrinėjom "Tėve mūsų" ir "Sveika Marija." Taigi dabar pratinimės būti pamaldžiais, o per maldą viską apturėsime.

Melskis ir dirbk, o būsi laimingas.

Sulietuvno Ant. J-ka.

Kazys Karuža

Lietuvai Kelių

Balta būrė, ir tamsūs horizontai,
Ir vėjas, vilniavertis vėjas ū .. ū .. ū ..
Taip pilnas laivas kartaus vėtrų verksmo,
Stiebus drasko rankos gaivalų.

Laižo laivą vandens, pykčiu pažaliavę.
Baltą būrių liną laisvas vėjas taršo ...
Ei, drąsiau tik, vyrai, dvasios dar tik
[dvasios...]

Lietuvai suspigo šiurpūs vėtrų maršai.

Siunta aplink jūros, plakasi į laivą.
Piktas vilniavertis šiurpiai ū .. ū .. ū ..
Tvirtas mūsų laivas prieš bet kokią audrą,
Per kalnus ir jūras — Lietuvai kelių!

KAUNAS. — Jau beveik visame Kauno centre telefono laidai pravesti po žemę ir stulpai iš šaligavių nuimti. Tie darbai vis varomi toliau į miesto pakraščius. Spalio mėn. pravesta nauja telefono kanalizacijos šaka Vytauto prospekte tarp karo ligoninės ir Šiaulių gatv. Miesto ir viso telefono tinklo pertvarkymas varomas vis toliau.

Kun. P. Lukas, O.S.B.

Sul. A. P. S.

Eucharistiniai Stebūklai

VI

Deggendorfo Stebūklingosios Ostijos

SVENTIN, Bavarijos istorikas savo dienyne paliko užrašus, kuriuose minima apie imperatoriaus Liudviko iš Bavarijos kovas su Popiežiais Jonu XXII ir Benediktu XII. Pastebima, kad tų laikų žydai manė, jog Romos imperija žlugs ir su ja krikščionių religija ir po to ateisias Mėšijas.

Jie tad, sukūrė savitarpinę uniją Vokietijos šalyje kovoti prieš krikščionis, o ypač prieš katalikus. Daugelis iš jų ypačiai neapkentė Švč. Sakramento. Jie gerai žinojo, kad katalikai tikėjo, kad Viešpats Jėzus gyvenęs Švč. Eucharistijoje, todėl, pasiryžo koku nors būdu įgyti šventintas, pakonsekruotas Ostijas savo valdžion ir, tokiu būdu atkeršinti katalikų Dievui. Ne visi žydai buvo panašiai nusiteikę; tik tie, kurie buvo apakinti tikybinio fanatizmo — atkaklybės.

Daugelis žydų apsigyveno Deggendorfo mieste, kur užsiiminėjo išdirbystės amatais. Keletas iš jų pasiryžo apturėti pakonsekruotų Ostijų. Savo misijai išrinko vargšę tarnaitę. Ši mergaitė buvo padavusi užstatan savo gražiausius drabužius. Kartą prireikė jai jų, bet neturėjo pinigų juos atsiimti. Gudrūs žydai prikalbino šią prižadėti jiems parnešti konsekruotų Ostijų ir, jie jai už tai pinigais užmokės. Ji sutiko.

Per dešimtį dienų mergaitė lankė įvairias bažnyčias; priėmė Šv. Komuniją. Pamaldžiai galvą nulenkdamą po kiekvienos Šv. Komunijos, įdėdavo ją į baltą skarelę, nesukeldama žmonėse jokio įtarimo. Surinkus dešimtį Šv. Ostijų, jas žydams įteikė. Už tai gavo savo drabužius. O teisingasis Paslėptojo Dievo nuosprendis už tokią švenvagystę! — perkūnas nutrenkė mergaitę prie pat žydų dirbtuvės.

Žydai susirinko išjuokti Švč. Ostijas. Pervėrė jas su yломis; Švč. Kraujas pradėjo iš jų bėgti. Mėgino jas sudraskyti su roždyglėmis, bet Ostijos liko nepakei-

čiamos ir, mažas, gražus Kūdikelis apsi-reiškė. Žydai matydami, kad nieko nepadarys, įmetė jas ugnin, bet ugnis jų ir nepalietė. Antru kart malonus Kūdikelis apsi-reiškė. Įmirtę ir apykantos pilni, paėmė Švč. Ostijas, uždėjo ant priekalo ir kūjais daužė. Bet, ir ši kart nepasisekė jas sunaikinti. Gražusis Kūdikelis trečiu kartu apsi-reiškė. Pagauti baimės mėgino Švč Ostijas praryti. Negalėjo praryti, nes Ostijų pavidalus užėmė mažasis Kūdikelis. Didelės baimės apimti, nutarė Švč. Ostijų nusikratyti. Gavo maišelį, įdėjo jame nuodų, įdėjo Švč. Ostijas ir įmetė šulinin. Naktis turėjo paslėpti jų piktybę; bet jų pas-tangos buvo veltui. Šulinio vanduo liko užnuodytas ir visi, kurie iš jo gėrė, mirė. Žydai liko įtarti, ir pagaliau faktinai viskas ištirta. Vienas žydas, kuris žinojo apie visą švč. Ostijų paniekimo eigą, bet kuris joje nedalyvavo, pranešė apie šią baisiąją šventvagystę. Paniekintojai liko nubausti.

Švč. Ostijos liko nepaliestos ir iškilmingai buvo įdėtos kielikan ir laikinai padėtos artimoje bažnyčioje. Šulinio vietoje buvo pastatyta bažnyčia. Bažnyčią užbaigus statyt, šventosios Ostijos buvo išstatytos viešai adoracijai. Tai įvyko 1337 metais.

Užsilikę Deggendorfe autentiški įrodymai, apie Švč. Ostijas, kurias niekšai žydai šešetą šimtų metų atgal dezekravo. Sekantieji faktai ir skelbimai įrodo stebūklo autentiškumą: bažnyčios akmens inskripcija — parašas; popiežių Innocento VI, 1361 m., Bonifaco IX, 1391 m. ir 1401 bulės, kurios teikia atlaidus; ypač Innocentas VIII, 1489 m., kuris smulkmeniškai dalyką ištyręs patvirtino savo pirmatakūnų bules.

Šv. Ostijos nors užlaikomos dregname Tabernakuliume negenda. Per šešetą šimtų metų Jos užsiliko ir dar šiandien tebėra. Daugelis maldininkų kasmet aplanko "Šventąjį Stebūklą," kaip Šv. Ostijos yra vadinamos; ypačiai nuo Šv. Mykolo šventės iki spalio 4 d.

Lietuvių Kryžius Šv. Mikalojaus Bažnyčioje

SENKA mūsų senelių jėgos, kovojusių už Lietuvos laisvę, laisvąją kalbą ir raštą. Prisiminimai jų lūpose greitai išblėsti jau gali. Vienas kitas juos pats parašo, o kiek neužrašyta?... Daug kovota, o kovotojų eilėse buvo įvairių luomų ir amžiaus žmonės. Kovojo už laisvę inteligentas, knygnešys, kovojo ir lietuvaitė; nė jaunystės jai nepagailo: sudėjo visas savo jėgas ant vos berūsenančio tėvynės aukuro, kita nė šeimos nesukūrusi, nė jaunų dienų tinkamai nepraleidusi, žuvo nuo kraugierio prieš rankos.

Kam gal neteko "bendrauti" su rusais, lenkais, bolševikais, o Trakų apylinkės veikėjams reikėjo "kožnam" žingsny su jais susitikti. Tokiam sąmišy jau patys apylinkės lietuviai nesusiavikdavo, buvo išmušami iš pusiausvyros, ir neigiamos įtakos buvo veikiami. Bažnyčiose buvo junta ma didelė lenkų įtaka (dar ir dabar aplinkinės parapijos jos nusikratyti negali). Reikėjo išeiti į viešumą, tarti žodį prieš nutautintojus engėjus, o kartais — su kunigu ir prieš jį. Žaslių apylinkės mergaitės R. Jandytė, A. Kundrotaitė, O. Medzikauskaitė, R. Misiūnaitė, A. Petkevičaitė, O. Sadurskaitė, A. Zarembytė ir O. Surmilavičienė jautė didelį lenkinimą per bažnyčias. Dėl to susidariusios savo kadra, turėdamos nepaprastai gražius balsus, jau šeštadieniais ryšulėliais nešinos traukdavo pėsčios į Vilnių. Kelionė nors ir 7 mylios, bet atrodė joms labai trumputė. Sekmadienį rinkdavosi į Šv. Mikalojaus, Šv. Onos ir kitas bažnyčias ir giedodavo lietuviškai rožančių ir kitas giesmes. Ragino ir stiprino jas didysis kovotojas už lietuviybę a. a. teologijos magistras kun. Kibelis, kun. Maliukevičius, kun. Burba. Kun. Burba net išvykęs į Ameriką stiprino jas savo eilėraščiais, siųsdamas joms. Dr. Basanavičius duodavo daug patarimų, o dr. Vileišio žmona nuolat jomis rūpinosi.

Ir čia, malonus skaitytojau, duosiu tau idealisčių lietuvių prisiminimų apie jų vargus bei kovas už laisvę.

— Tai buvo daugiau, negu prieš 30 metų. Nuoširdi lietuvi malda pulsavo ir

kilo į dangų, prašydama Visagalį atimti rykštę, amžiais plakusią lietuvių tautą ir atitolinti bausmę. Meldėmės su rožančiumi rankoje, be kalavijo, už lietuvišką savo gimtąją šalį, ir drąsia maldos įkvėpimo galia pasitikėdamos, stojome devyngalviui slibnui skersai kelio. Išlaikėme lietuvių kalbą, nors širdį kalaviju pervėrę laiko....

(Vilniuje. Pamenu, kaip šiandien. Mes lietuvaitės (dauguma žaslietės) jau giedojome lietuviškai rožančių. Artinosi Šv. Mišios. Staiga pasigirdo bažnyčioje didelis triukšmas. Mes jau žinojome dėl ko, ir tuoj puolėme prie durų. Sąmyšis kilo dėl lietuviško kryžiaus. Mat, mes lietuvaitės zitietės susidėję nupirkom už 80 rublių didelį gražų kryžių ir užrašę lietuviškai, aukso raidėm, kad kas jį pabučiuoja, gauna daug dienų atleidų, pakabinome prie durų ir paprašėme kunigą pašventinti. Aukščiau kybojo lenkiškas kryžius. Žmonės visi ėjo ir bučiavo mūsų lietuvišką kryžių. Netoli prie durų klausė lenkas kun. Paciuka išpažinties. Jam baisiai, matyt, nepatiko, kad mūsų kryžių nuolankiai bučiuoja žmonės. Jis zakristijonui liepė jį nuimti, bet šis nepajėgė: mūsų kryžius tvirtai laikėsi. Ir kilo didžiausias triukšmas, prasidėjo peštynės (lenkams nė šventos vietos nėra!). Užlipdė kryžių popierium, mes jį nuplėšėm. Visa tai akyliai sekė iš presbiterijos Dr. Basanavičius. Nutilo šiek tiek. Procesija. Kunigas užgiedojo lenkiškai. Mes jaunystės skambiais balsais, pilnos pasitikėjimo traukėme lietuviškai: "Šventas Dieve, Šventas Galingasis, Šventas Amžinasis, pasigailėk mūsų"... Procesija priėjo prie durų. Lenkas kun. dar labiau niršo ir nerimo: šaukė lenkiškai: "Nešventinsiu jūsų kryžiaus! Anas lenkų kryžius pašventintas ir jūs gausit atleidų jį bučiuodami, o lietuviškas kryžius yra nešventintas ir vistiek ar gatvėje akmenį bučiuosit, ar jį, negausite atleidų."

Dr. Vileišio žmona ragino: "Sakykit!" Aš jam atšoviau: "Prašau nešventinti! Šventas Tėvas šventuosius skelbia ir tavęs nesiklausia!" — Cicilistka! — šaukė įtužęs

lenkas kunigas. Tuoju pajutau kumščiu smūgius į veidą. Vėl kilo muštynės.

Baigėsi pamaldos. Išėjome į šventorių ir verkėme. Dr. Basanavičius mus guodė raminančiai: "Neverkit, mergelės, matysit, kaip mes laisvę išvysim. Ir šičia, Onut, išsėsimės mūsų Šventovėje."

Nurimom, suėjom į bažnyčią, išstatėm sargybą prie kryžiaus, kuri išbuvo iki vėlybo vakaro. Sutemoje atsisukdamos skubėjome į namus: bijojome, kad kas neatsikėsytų už mūsų lietuvišką giedojimą.

Ryto metą skubėjome vėl saugoti savo lietuviško kryžiaus. Bet atėję kryžiaus neradome — išplėstas, tik sienoje žymės pasilikusios. Verkėme ir nežinojome ką daryti. Atėjo zakristijonas, lietuvis, Mikutis. Mes puolėme jį prašyti: "Mikuti, nė vieno sukutinio su tavim neišėsim, jei nepasakysi, kur kryžius." — Cit, niekam nesakykit, kryžių išplėšė kun. Paciuka ir uždarė šėpon."

Sutikom Dr. Basanavičių. Ir linksmai prabilom: "Daktare, žinom kur kryžius!" "Nu, ar Dievas jums pasakė?" — prabilo senelis. Jam viską ir papasakojom. Jis jaudinosi ašaromis akyse, o mus ramino, kad viskas bus tvarkoje.

Snėjo Dr. Basanavičius, p. Ambrazevičius, inž. P. Vileišis, p. Urbanavičius ir parašė Šv. Tėvui prėstą - prašymą, išdėstė visa, kas įvykę. Surinkome parašus ir nusiuntėme pas Šv. Tėvą.

Po 15 dienų Šv. Mikalojaus bažnyčiai buvo paskirtas didelis lietuvis veikėjas, dabartinis Kaišiadorių Vyskupas Juozapas Kukta, vikaru. Kun. J. Kukta užlipo pamokslą sakyti. Lietuviškai persižegnojo ir prabilo: "Neįlindau pro skyles, nei pro stogą, bet tiesiai per bromą įžengiau..."

— Zapaganie! — suriko kažkokia mergiokštė. Kun. tęsė toliau: "...Esu pasiūstas, ir nieko nebijau." Lietuvių kryžius vėl buvo laisvas.

Mes verkėme iš džiaugsmo ir matėme, kad pildosi mūsų Patrijareho pranašavimai: subyrės pančiai ir laisvė nušvis, ir kryžius mums kelią vis rodys. Jau lenkia žilas mūsų galvas senatvė, o trokštame pėsčios nueit į savo sostinę Vilnių, tenai sugiedoti rožančių, kur vienas laisvas kryžius dar kybo ir nulenkėti galvas Tautos Patrijarehui, mūsų Tėvui Vadovui. "M. V."

Stovyła Sugavo Vagį

Dubrovnikė, (pirmiau vadiname Ragusa) Jugoslavijoje, yra pranciškonų vienuolynas, Malabrasas. Jis yra labai senas ir stovi to vienuolyno vietoj, kurį pats Šv. Pranciškus Asižietis pastatydino. Šiame vienuolyne randasi seniausia pasauly vaisinė, įsteigta 1317 metais.

Senoj šio vienuolyno bažnyčioj yra Šv. Antano stovyła: Atvaizduojamas Šv. Antanas ant kairės rankos laiko Kūdikėlį Jėzų, o dešinėj kadaise laisvai laikė leliją. Šiandien, Kūdikėlis Jėzus dar ilsis ant jo rankos, bėt dešinė ranka — tuščia. Stovyła laikoma po stiklu. Vienų viena šioj bažnyčioj taip saugojama. Štai kodel.

Vieną kartą buvo jaunikaitis, kuris neapsakomai labai pamilo tūlą merginą. Mergina gi jo visai nemylėjo. Jis, tačiau, savo prašymais už jo tekėti, jai nedavė ramybės. Pagaliau, mergina norėdama jo atsikratyti, pasakė jam, jog ji tekėsianti už jo tik tada, kai jis numovės žiedą nuo Šv. Antano stovylos piršto jai jį atiduosiąs. (Ant Šv. Antano dešinės rankos piršto buvo užmautas tikrai brangus ir gražus žiedas).

Mergina buvo visai nė nepamaniusi, kad jis atliktų tokią nedorybę. Tačiau, apsisivylė. Vieną vakarą, kvailiukas jaunikaitis pasislėpė bažnyčioj. Persitikrėjęs nieko nesant bažnyčioj, užlipo ant altoriaus ir pamėgino numaut žiedą nuo Šv. Antano stovylos piršto. Kai tik jaunikaitis palietė žiedą, stovylos dešinė ranka sukručio; pirštai atsilenkė ir paleido jų laikomą leliją; ranka greit pakilo ir sugriebė jaunikaitį už plaukų!.....

Jaunikaitis, nors iš kailio nėrės, tačiau ištrūkti negalėjo. Išaušo rytas, o stovyła nusikamavusį jaunikaitį dar tvirtai laikė. Štai ir vienuoliai atėjo į bažnyčią. Pamatę jaunikaitį nežinojo nė ką manyt. Jie liepė jam lipti žemyn nuo altoriaus, tačiau jaunikaitis to įsakymo neįstengė išpildyti. Rodos niekas, net vienuolių maldos negalėjo išmelst jo paliuosavimą.

Pagaliam, vienuoliai pasišaukė vieną šventai gyvenusį seną broliuką. Šis išklaušęs, kas buvo atsitikę, tarė: "Jūs turit mane iškelt į vyresniusius."

Visi tuojau sutiko. Tada senelis, atsi-
stojęs prieš stovylą, tarė:

“Šventasai Antanai, gyvenime tu buvai
nusižeminęs ir paklusnus, taip kaip visi mū-
sų vienuolijos nariai. Todėl, aš, kaipo šio
namo viršininkas, įsakau tau paleisti šį jau-
nikaitį!....”

Toj akimirkoj, stovylos ranka paleido
savą auką, kurią išlaikė visą naktį. Stovy-
los ranka, tačiau, nesugrižo į pirmąją po-
ziciją, bet lig šiai dienai ši stovyla stovi su
ištiesta ir tuščia dešine ranka.

Vertė *Jonas Mari*

MŪSŲ DARBAI

SEMINARIJOS AIDAI

Šeimyninis Vakarėlis

Lapkričio 27 d., Padėkos šventės išva-
karėse, seminarijoj surengta vakarėlis. Pro-
gramą sudarė muzikaliniai numerai, dainos
ir trumpi vaidinimėliai.

Pirmam veikalėlyj atvaizduota Padėkos
Dienos pradžia. Veikalėlis pačių studentų
sumanytas ir gyvai suloštas. Veikalėlio da-
lyviai nekalbėjo; jų kalba buvo gestais.
Žymesni vaidinimo dalyviai buvo: J. Ka-
mandulis, J. Augūnas ir J. Liolia.

Antram veikalėly atvaizduota vieno stu-
dento gyvenimas. Vedamoji mintis, buvo ta:
dalis šių dienų studentoji yra atsidavusi
vien pasilinksminimams ir dėl to labai ap-
sileidžia pareigose, pamokose. Baigę mok-
slą jie statomi apsišviestais žmonėmis, ta-
čiau tikrenybėje mažai nusimano apie kal-
bomus dalykus. Veikalėlį išpildė B. Ivanauskas,
A. Planta, V. Parulis, J. Kamandulis ir J. Liolia.

Trečias veikalėlis, lengvesnio turinio,
visiems geriausiai patiko. Vaizduota vieno
gydytojo gyvenimas, kaip jis, baigęs mok-
slus, norėjo tuojau pragarsėti. Tuo “gydy-
toju” buvo B. Ivanauskas, o ligonis J. Lio-
lia.

Muzikalinę programą dalį išpildė A.
Kacevičius ir J. Augūnas (smuikomis), V.
Parulis ir A. Naudžiūnas (pijanu), B. Iv-
anauskas ir A. Miciūnas (dainomis).

Vakarėlis visiems labai patiko. Pro-
gramą paruošė B. Ivanauskas, V. Parulis ir
J. Liolia.

L. Šimučio Apsilankymas

Padėkos Dienos šventėje, seminarijos
auklėtiniai savo tarpe turėjo garbės svečią,
“Draugo” redaktorių L. Šimutį, kuris se-

minaristams kalbėjo apie paskutinę savo
kelionę į Lietuvą ir kitus šių dienų klau-
simus. Plačiai kalbėjo ir apie Amerikos lie-
tuvius sportininkus, kurie perėitą vasarą
važinėjo po Lietuvą su rangtynėmis. Supa-
žindino su daugeliu žymesnių Lietuvos vie-
tų, papasakojo apie viso pasaulio lietuvių
kongresą ir jo nuveiktus darbus.

L. Šimučio kalbos vedamoji mintis bu-
vo, kad atvaizduoti šių dienų lietuvių dva-
sį Lietuvoj ir Amerikoje. Amerikos lietu-
vių dvasia jau ima stingti. Jeigu nepasi-
skubinsime jos gaivinti, galutinai sustings,
sušals. Ypač apverktina daugelio lietuvių
profesionalų padėtis. Daugelis lietuvių
profesionalų, ar šiaip jau prisigyvenusių
lietuvių, kurie dirbdami svetimtaučių tar-
pe, susilaukia pasisekimo, jiems lietuvių
kalbos nereikia tol, kol svetimų žmonių tar-
pe viskas gerai einasi. Bet kai tik prisei-
na susidurti su lietuviais žmonėmis ir čia
verstis, bematant visi puola prie susipra-
tusių lietuvių ir prašo jų pagalbos.

Kiekvienas lietuvis profesionalas pri-
valo iš anksto žinoti, jog jam vėliau pro-
fesijoje teks susidurti su lietuviais ir todėl
iš anksto turi išmokti savą kalbą.

Seminaristai dėkingi Šimučiui už atsi-
lankymą ir įdomią kalbą. Tikimės, jog p.
redaktorius ir ateity aplankys mus su pa-
našiomis kalbomis.

Misijonierių Veikimas

Gruodžio 1 d. Misijonierių kuopa laikė
mėnesinį susirinkimą. Iš pranešimų pa-
stebėta, jog kuopos darbas plečiasi ir kas
kart randa daugiau talkininkų. Pastaruo-
ju metu daug žmonių kuopai prisiuntė nau-
dotų pašto ženklelių. Prašome visų, kas
gali, ir toliau kuopai siųsti naudotus pašto
ženklelius, kurie bus panaudoti misijoms.

Nutarta "Laive" turėti savo skyrių. Skyriui vadovauti paskirti P. Činikas ir A. Miciūnas. Darbą tikimasi neužilgo pradėti.

Dėmesio

Seminarijos Misijonierių kuopa buvo atsišaukusi į visuomenę prašydama, kad kas gali siųstų kuopai naudotus pašto ženklelius misijų tikslams. Dabar kuopa praneša, jog ji renka taip pat ir sutrauktus rožančius, nereikalingus įvairios rūšies žibučius, akmenėlius (jewelry) ir visokius sveikinimus (greeting cards).

Namuose dažnai mėtosi sutraukti rožančiai, medalikėliai ar koki nereikalingi, menkos vertės žiedai, žibučiai ar akmenėliai (jewelry). Tokius dalykus prašome siųsti seminarijos Misijonierių kuopai. Ji juos sunaudos misijų reikalams.

Toliau, daugelis mūsų, įvairių švenčių proga gauna sveikinimų (greeting cards). Ypač gauna Kalėdų, Velykų, vardinių ar gimimo dienos proga. Daugelis pažiūrėję juos meta į šalį. Bet ir šiuos pasveikinimus galima sunaudoti misijų tikslams. Mat, yra vienuolių, kurie tuos pasveikinimus naujai apdirba, aptaiso ir tada juos siunčia misijonieriams. Tat, gavę kokius nors pasveikinimus, kurie būna nereikalingi, vietoj metus į šalį, prašome juos sudėti ir pasiųsti seminarijos Misijonierių kuopai.

Viską reikia siųsti šiuo adresu: Mission Club, Marian Hills Seminary, Hinsdale, Illinois.

Bilijardinkų rungtynės

Užstojus šaltam orui, daugiausia liuosą savo laiką tenka viduj leisti. Tat pastaromis dienomis seminarijoj pradėta bilijardinkų rungtynės. Visi dalyviai suskirstyti į poras ir viena pora žaidžia su kita pora. Vėliau bus rungtynės tarp pavienių žaidėjų. Taip ir sužinosime, kuri pora ir kuris asmuo yra geriausias bilijardo lošėjas.

A. J. M.

Anglijoj mirė katalikų kunigas Dr. Kent, kuris mokėjo 54 kalbas ir buvo nepaprastai labdaringas.

KAS GIRDĖTI MARIANAPOLYJE

Mūsų mokytojai:—

Kun. Juozas Vaškevičius, M.I.C.

Amerikos lietuvių likimas ateityje yra vienas iš svarbiausių šių dienų klausimų. Ar jaunimas palaikys savo tėvų tikėjimą ir tėvynės meilę? Ar naujoji karta pajėgs dabartinius vadus ir veikėjus pavaduoti? Ar lietuvis ir lietuvaitė Amerikoje gimę ir svetimtaučių įstaigose išauklėti pasiduos ištautėjimui? Ar yra viltis kad nei svetima kalba — nei svetima šalis — nei nepalankios aplinkybės nesudarys jiems neišvengiamų ištautėjimo pavojų? Visur girdime šią dieną šituos klausimus. Galima net sakyti, kad jie savaime kyla. Tik pats jaunimas gali tuos klausimus išrišti. Jų nusistatymai ir užsibrėžti tikslai verčia mus drąsiai pranašauti, kad lietuvybė Amerikoj nežus. Be reikalo aikvoja energiją kitos minties pranašiai — kuomet matom gražiausius būrelius mūsų jaunimo, dalyvaujančius visuose lietuvių išvažiavimuose, vakarienėse, koncertuose, prakalbose bei susirinkimuose. Gražios vilties mums suteikia visa eilė lietuvybės naudai dirbančių studentų, profesionalų ir dvasiškių. Vieną iš jaunųjų vadybų turime Marianapolio kolegijoje, kuris Marianapolio High School vedėjo pareigas eina — kun. Juozapas Vaškevičius, M.I.C.

Kun. J. Vaškevičius gimė 4 d. vasario m. 1910 m., Newark, N. J. Pradinius mokslus ėjo katalikiškoje šv. Jokūbo mokykloje ir šv. Benedikto High School. Kolegijos kursą baigė Marian Hills, Hinsdale, Ill. Filosofijos mokėsi Montrealio seminarijoje ir teologijos — Angelicum universitete, Romoje, Italijoje. Kunigu iššvėstas liepos 15 d. 1934 m. Grįžęs į Ameriką, jis buvo paskirtas į Marianapolio Kolegiją prancūzų kalbos profesorium. 1935 m. buvo paskirtas high school vedėju.

Kun. J. Vaškevičius greitu laiku pasižymėjo kaip kalbėtojas ir rašytojas. Jaunas, energingas, gabus ir sumaningas darbuotojas. Tokių pasiaukojusių ir susipratusių darbininkų turėdami, galime daug tikėtis ateityje.

DIENYNAS:

Lapkričio 21 — Kun. Strakauskas davė trečiąją jo labai interesingų ir naudingų paskaitų.

Lapkričio 22 — Mirė kun. L. Jėgou, buvęs Marianapolio kolegijos mokytojas. Jis buvo Šv. Dvasios Seselių Kongregacijos kapelionas Putnam, Conn. Kun. J. Navickas, kun. Skruodenis ir kun. J. Vaškevičius kolegijos fakultetą atstovavo laidotuvėse. Šeštas skyrius atstovavo studentus. Kun. Mathieu pasakė pamokslą. Buvo per 50 kunigų. Pamaldas atlaikė patsai Hartfordo Vyskupas.

Lapkričio 27 — Prasidėjo Padėkavonės Dienos atostogos. Dauguma studentų išvažiavo namo ir grįžo sekantį pirmadienį.

SVEČIAI:

Pereitą savaitę Kolegiją lankė: kun. Strakauskas ir motina; kun. Valantiejus, Waterbury, Conn.; kun. A. Petraitis; pp. Mileriai, Worcester, Mass.

ATSAKYMAI PAKLAUSIMAMS

Dabartinė Katalikų Bažnyčios būklė Ispanijoje, Meksikoje ir kitur, ar liūdi, kad ta Bažnyčia smunka ir nyksta visame pasaulyje? Tėmijas.

Daug yra žmonių, kurie labai tēmija Katalikų Bažnyčią, bet tai daro labai paviršutiniškai, trumparegiškai ir be geros intencijos ją nuodugniau pažinti ir iš jos pasimokinti.

Kurie labai laukia ir pageidauja, kad ta Bažnyčia žlugtų, smukimo ženklų visur įžiūri; gi, priešingai, kiti, kurie ją nuoširdžiai tēmija ir studijuoja, į ją atsiverčia, jos nariais pasilieka, apleisdami arba sumenkėjusius protestantiškas sekas arba netikinčiųjų eiles.

Kad dabartinė Bažnyčios būklė Ispanijoje, Meksikoje ir kaip kur kitur būtų ženklu Jos smukimo, tai jau ji būtų turėjus labai seniai susmukti.

Bažnyčia yra pergyvenus dešimtis baisesnių būklių, negu čia minima. Jos priešai nekartą trynė rankas, besitikėdami ją palaidosią nuosavomis rankomis.

Ją laidoja cesorius Neronas ir kiti; ją laidoja Liuteris, Enrikas VIII, bedievis

Volteris, francūzų revoliucija su vėlesniais Combais, Vivianiais ir kitais; ją laidojo visokiausios masonų sektos, visoki socialistai ir komunistai, bet ji vis dar gyva ir net auga savo narių skaičiumi.

Kristus išpranašavo, kad "kaip Jį persekiojo, taip persekios ir Jo Bažnyčia." Tai vyko, vyksta ir vyks.

Dievas padėjo nesantaiką tarp "senojo žalčio" giminės, tai yra, šio pasaulio dvasios žmonių ir "išrinktosios moteriškės" giminės, tai yra, Jėzaus Kristaus ir Jo karalystės vaikų. Ta mesantaika ir dabar yra. Karas nesibaigęs tęsiasi ir tęsiasi. Galutinai "žalčio" galva bus visiškai sutruškinta, kad antrą kartą ateis žmogaus Sūnus dangaus debesyse su didžia garbe ir didenybe.

Taigi mums katalikams reikia visuomet kovoti. Toje kovoje tenka labiausia bijoti pačių savęs, tai savo silpnybių, tų savo naminių priešų, o paskui, visokių slaptų, masonišku bedievišku draugijų. Jos yra laisvės negu priešingosios Bažnyčiai valdžios, negu atviri priešai.

Bažnyčios istorija duoda mums suprasti, kad Dievas leidžia priešams ją persekiooti, kad tuo būdu ji išsilaikytų sveikesnė ir grynesnė. Kilus persekiojimams iš jos iškrinta visi supuvėliai, visi doriniai sugėdėliai. Daug gerųjų pralieja savo kraują už tikėjimą, arba iškenčia daug vargų, o visa tai yra nauja graži sėkla, iš kurios auga nauji Bažnyčiai nariai.

Ar gali našlys vyras vesti savo mirusios pačios tikrą seserį? Našlys.

Bažnyčios įstatymai draudžia tokias vedības. Vienok, atsiradus labai svarbioms priežastims, tokioms vedyboms suteikiama dispensa.

Ar gali būti laikomos Mišios už mirusius sekmadienyje? Ar neturi klebonas pareigą laikyti Mišias už parąpionus? Jurgis.

Klebonas turi pareigą laikyti Mišias už parąpionus, bet nėra įsakyta, kad būtina, jis pats tas Mišias laikytų. Jis gali jas pavesti kitam kunigui atlaikyti. Nekartą taip ir padaro, kai turi svarbų reikalą laikyti Mišias kitą kokią intencija.

Visuomet gali būt laikomos Mišios už mirusius, tik nevisuomet juoduose Mišių rūbuose. Jei ritas leidžia, tai ir sekmadienį gali būti laikomos Mišios už mirusį ir juoduose rūbuose.

Kurie yra vertesni Bažnyčios akyse, apsivedę asmenys, ar nevedę? Mar...na.

Bažnyčios akyse tie yra verčiausi, kurie koištikimiauasiai pildo Dievo valią. Jei vedę padoriai ir tinkamai savo luomė gyvena; rūpestingai augina ir aukli savo vaikus; tai jie labai verti Bažnyčios akyse. Kas neveda, ar neteka dėlto, kad nenori vedusiųjų asmenų sunkenybių nešti, tai ne kažko verti Bažnyčios akyse. Jei neveda, ar neteka ir gyvena, kad savo sielą geriau ap rūpintų ir liuosiau pasiaukotų Dievo ir žmonių reikalams, gali būti žymiai verti Bažnyčios akyse.

Kas daro skastybės įžadą ir dėl Dievo meilės ir savo tobulybės pasilieka nevedę, tai tokia būklė yra verčiausia Bažnyčios akyse, nes tokį panystės stovį išgyrė pats Išganytojas ir šv. Povilas apaštalas.

Ar gali katalikas atlikti Atgailos sakramentą laišku ar per telefoną? Mot....us.

Ne.

MARIJONŲ RĖMĖJŲ 9-TOJO SEIMO SVEIKINIMO AUKOS

Majauskaitė A., So. Boston, Mass. ..	10.00
Burkauskienė M., Ansonia, Conn.	5.00
Astausauskienė E., Gilberton, Pa.	5.00
M. R. K., 36 skyr., New Britain, Conn.	5.00
Plitnikienė B., Worcester, Mass.	5.00
J. ir K. Žvirbliai, Melrose Park, Ill.	5.00
Grinčiūnienė O., Waterbury, Conn. ..	5.00
Naujokaitis J., Worcester, Mass.	5.00
Gedrienė B., Baltimore, Md.	3.00
Rimkienė P., Chicago Heights, Ill. ..	3.00
Pašvenskienė M., Plainville, Pa.	3.00
Sičiūnienė S., Hamtramck, Mich.	2.00
Blazauskienė M., New Britain, Conn.	2.00
N. N., Melrose Park, Ill.	2.00
Bukauskas V., Cicero, Ill.	2.00
Černauskienė M., Paulsboro, N. J. ..	2.00
Vaisbunienė M., Cleveland, Ohio. ..	2.00

Zelonienė Ona, Shenandoah, Pa.	1.00
Šaulienė U., Waukegan, Ill.	1.00
Gudartienė S. A., Greenport, L.I., N. Y.	1.00
Dzekevičius J., Providence, R. I.	1.00
Damsevičienė A., Philadelphia, Pa. ..	1.00
Brazinskas A. K., Somersville, Pa. ..	1.00
Potkienė U., Brockton, Mass.	1.00
Puisis Marijona, Chicago, Ill.	1.00
Lamberta J., New Phila, Pa.	1.00
Misiūnaitė J., Phila, Pa.,	1.00
Domeika A. Mrs., Beloit, Wis.	1.00
Misienė L., Cleveland, Ohio.	1.00
Bakšienė St., Scranton, Pa.	1.00
Gradeckienė Ag., New Britain, Conn.	1.00
Kavaliauskienė Ag., Dayton, Ohio. ..	1.00
Ceginskas P., Chicago, Ill.	1.00
Klimienė Magd., Gilberton, Pa.	1.00
Jakučionienė M., Gilberton, Pa.	1.00
Barskaitis P. Mrs., Kenosha, Wis.	1.00
Kasėtienė Mar., Stoughton, Mass.	1.00
Unguraitienė M., Brooklyn, N. Y.	1.00
Sovakinis H. Mrs., Shenandoah, Pa. ..	.50
Krivitzky O. Mrs., Scottville, Mass. ..	.25
Kibartienė Ona, So. Boston, Mass. ..	2.00
Ignotų Šeimyna, Waterbury, Conn. ..	2.00

Auroros Lietuvių Seimo Sveikinimo Aukos

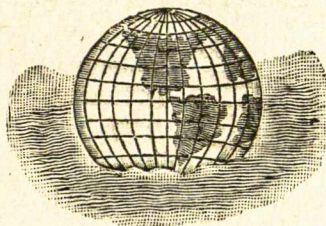
Tomkevičius, Vl.	5.00
Nawazelskie Kazim.	3.00
Guzauskis Klem.	2.00
Pocus Stan.	2.00
Benusis Juozas.	1.00
Petraitis Nikod.	1.00
Balchunas Antan.	1.00
Cebulskienė Katr.	1.00
Soris V.	1.00
Stankus Antan.	1.00
Rudaitis A.50
Brackauski D.50
Baltrukas Juozas50
Kampikas50
Wenckienė50
Baltutis J.50

(Kitos aukos bus paskelbtos vėliau.)

*Visiems aukotojams nuoširdžiai dėkojame.
Tėvai Marijonai.*

Katalikų Pasaulyje

NEW YORK. — Tikėjimo Platinimo Draugija praneša, kad katalikai vis daugiau domisi užsienių misijoms ir šįmet misijų sekmadienį gausiau aukota misijų reikalams. Misijų sekmadienį aukos renkamos viso pasaulio bažnyčiose, neišskiriant nė misijinių bažnyčių. Tą dieną visi katalikai dedasi prie misijų reikalo.

VILKLJA. — Šventiesiems Metams prisiminti Vilkijos bažnyčios šventoriuje pastatytas didingas 5 metrų aukščio Šv. Jėzaus Širdies paminklas. Pašventinimo apeigas atliko Vilkijos klebonas kun. P. Galkys.

BERLYNAS. — Nacių teismas Koelne vieniems metams ir trims mėnesiams nubaudė kalėjimu kun. Muth iš Rascheid už tai, kad jis viešai nupeikė Hitlerio jaunimo organizaciją ir katalikų jaunimą suorganizavo katalikiškon draugijon.

Su klebonu buvo teisiama ir 25 parapijiečiai, kurie savo klebonui gelbėjo organizuoti jaunimą.

Iš jų 10 išteisinti, o kiti nubausti kalėti.

CHICAGO, Ill. — Gruodžio 4 d. buvo kun. Jacques Marquette diena Chicagoj.

Miesto majoro Kelly atsišaukimu, chiegiečiai tą dieną tinkamai paminėjo. Kun. Marquette, pranešas misionierius, prieš 261 metus pirmas baltųjų žmonių atlankė apylinkę, kur šiandien yra Chicago miestas.

AUSTRIJA. — Salcburgo arkivyskupas išleido tarptautiniam kongresui ganytojišką laišką, kuriame taip kalba: "Kristus privalo viešpatuoti sodžiuose, miestuose ir visoje valstybėje! Mes visi, vyskupai, kunigai ir pasauliečiai vyrai ir moters, jaunimas ir suaugusieji privalom bendrai dirbti, kad tai kas pagoniška, nežmogiška pašalinti ir krikščionybės dvasioj teisingumą ir meilę įvesti. Tai yra tikroji ir aukščiausioji tėvynės meilė."

OLANDIJA. — Šiomet per visą pasaulio spaudą nuaidėjo žinia: Olandijos ligšiolinis švietimo ministeris ir kairiųjų demokratų partijos vadas, p. Marchant, įstojo į Katalikų Bažnyčią!

"Aš būčiau galėjęs, kuo tik noriu, tapti. Būčiau galėjęs priimti Rosenbergo ar Hitlerio pažiūras. Nė vienas mano bičiulis nebūtų man padaręs jokių priekaištų, jeigu aš būčiau pasirinkęs Indijos Krišnamurati, kaip savo pranašą. Būčiau galėjęs virsti budistu arba griežtu protestantu. Tuo būtų niekas ir nesidomėjęs. Tiktai dėl vienos Kristaus Bažnyčios mokslo aš esu taip užpuldinėjamas. Tačiau kitaip pasirinkti negalėjau. Mano išmanymu, ir kiekvienas rimtai galvojęs žmogus, kuris pradeda žiūrėti į Evangeliją, kaip paties Dievo žodį, ir kuris gerai įsigilina į Katalikų Bažnyčios mokslą, tasai turi pastebėti, jog tik vienas katalikų tikėjimas taip gražiai ir taip logiškai išplaukia iš Šv. Rašto žodžių."

AMSTERDAM. — Vokietijos propagandos ministeris Goebbels nusprendė, kad vokiečių katalikų publikacijos negali dalyvauti 1936 metais įvyksiančioj didelėj tarptautinėj katalikų spaudos parodoj Vatikane. Matyt, naciai bijo, kad vokiečių katalikų spauda nesupažindintų pasaulio su tuo, kaip naciai "kulturina" vokiečių tautą.

VATIKANAS. — Spaudai paskelbus, kad Popiežius paskyręs kardinolu Buenos Aires miesto arkivyskupą Copello, Argentinos prezidentas prisiuntė šventajam Tėvui gilaus dėkingumo kablegramą, kurioj sakoma, kad Argentinos respublika didžiai dėkinga už tą didelį kraštui pažymį.

JAPONIJA. — Višoj Japonijoje rodoma nauja japonų pagaminta filma "Karalių Karalius." Prie šitos filmos pagaminimo daug prisidėjo tėvai pranciškonai.

ROMA. — Neseniai 4 tūkstančių katalikių mergaičių, priklausančių katalikiškam veikimui, lankėsi pas Šv. Tėvą. Šv. Tėvas savo kalboje iškėlė nepaprastą maldos reikšmę. "Reikia daug ir nuolat melstis, sakė Šv. Tėvas. "Katalikiškai akcijai priklausančios mergaitės privalo melstis Popiežiaus intencija, kuria Jis pats kasdien meldžiasi."

INDIJA. — Čia visas Tarakkudy kaimas — 190 žmonių priėmė krikštą. Išskilmėse dalyvavo vysk. Pr. Roche. Stabmeldžių dvasiškis atnešė ir padėjo prie vyskupo kojų apeiginį peilį tridantį įnagį ir kitus apeiginius dalykus, o iš vyskupo rankų pasiėmė medinį kryžių.

LIETUVOJE

NUOTYKINGŲ ROMANŲ AUKOS

Nevisuomet tas išsina į sveikatą, kai gimnazistukai gauna skaityti nuotykingų romanų. Prisiskaitę jie sau įsivaizduoja esą toki didvyriai, drąsuoliai, kad net padaro įvairių netikėtinumų. Pavyzdžiui neseniai vienas 12 metų Alytaus gimnazijos mokinys panoro pasibastyti po platųjį pasaulį ir slaptai pabėgęs iš namų, turėdamas kiek pinigų, automobiliu nuvažiavo į Klaipėdą, o iš ten, manė kaip romanų didvyris slaptai pateks į laivą ir išplauks į Ameriką. Bet vargšeliui nesisekė: pristigo pinigų, į laivą patekti negalėjo ir norom nenorom turėjo eiti į policiją, pasisakyti savo reikalą ir prašyti paramos. Policija jį grąžino tėvams.

Kitas panašus nuotykis buvo su Marijampolės gimnazistais. Trys vyrukai pasiėmė luotelį pasiryžo Šešupe plaukti į Nemuną, o Nemunu į Klaipėdą, ieškoti kelionės nuotykių. Bet ir jiems nepavyko: už šunskų ištiko nuotykių ieškotojus pirmas nemalonus nuotykis, mat, apvirto jų valtelė. Vargšeliai šlapi pakladžioje Šešupės pakrantėmis tris dienas turėjo grįžti namo. Keliom dienom prieš tai Šaltinio redakcija gavo anoniminį laišką iš Marijampolės, kuriuo prašoma kuo skubiausiai pranešti, ar galėtų gauti piniginės pašalpos iš vietinės kunigijos, nes jie, esą, pasiryžę daryti kelionę aplink pasaulį. Gaila, kad jų karštas

užsidegimas užgeso išsimaudžius Šešupėje. Arba kad tie gimnazistai, mėginę bėgti į Abisiniją savanoriais, argi ne romanų didvyrių aukos? Tėvai, globėjai bei mokytojai turėtų daugiau kreipti dėmesio į tokių romanų skaitymą jaunų gimnazistų, nesugebančių atskirti tiesos nuo pramanytų dalykų.

KAUNAS. — Prieš kiek laiko "L. Ž." apšmeižė Pažaislio kazimieriečių vienuolyną. Dalykas atsidūrė teisme. Dienraštis rašė, kad tas "žinias" davusi Navaslauskaitė. Bet kada pirmą kartą reikėjo stoti į teismą, "L. Ž." adv. Tornau prašė bylą atidėti, nes esą tai buvusi ne Navaslauskaitė, bet Kleiderytė. Kai antrą kartą reikėjo stoti į teismą, advokatas vėl pareiškė, kad tai ne Kleiderytė, bet Bieliackaitė iš Žiežmarių. Byla atidėta trečiam kartui. Įdomu, ar per ateinančią teismo posėdį tariamoji Navaslauskaitė dar kuo kitu nepavirs. Eina gandai, kad ta visa machinacija esanti dėl to, kad "L. Ž." nerandančios merginos, kuri prisimintų ant savęs anuos šmeižtus ir už juos liudytų.

MALDAKNYGĖ IR BAŽNYTINIŲ PAMALDŲ VADOVĖLIS

Ši nauja maldaknygė yra nedidelė, 256 pusl., gražiai išleista, patogi neštis, talpina visas reikalingiausias maldas, litanijas ir giesmes. Pagamino Lietuvių Kunigų Draugija, pamaldų subrendinimui visose lietuvių bažnyčiose Amerikoje. Išleido Tėvų Marijonų Vienuolija.

Kaina audekliniais viršais 65c.; paaukuotais kraštais 75c.; odiniais viršeliais \$1.25. Užsakymus siųsti adresu:

"DRAUGO" KNYGYNAS

2334 So. Oakley Avenue,
Chicago, Illinois.

Platinkite naudingiausią savaitraštį "Kristaus Karaliaus Laivas"

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel.: Canal 7790

Kolegijos Rėmėjo mokesčiai ir "Laivas" metams \$3.00
Vien tik laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
Svetur metams \$3.00. Atskiras numeris 5c

Kreipiantis su paklausimais, reikia idėti 3c kraštos ženklelį atsakymui